

„Що думашъ брѣ“? извига той
 „И блѣдентъ се исправи,
 „Отъ толкова бѣди безъ брой
 „Вечъ кой ще ме избави?

„Софтитѣ пагъ ще станатъ днесъ,
 „Глава ми ще пострада
 „И азъ щж имамъ една честь
 „Съ Азиса и съ Мурада.

„Тосъ свѣтъ е, вай, непостоянъ.
 „Днесъ живъ сжмъ, утрѣ са нечувамъ.
 „За туй додѣ сжмъ йошъ султанъ
 „Бари да посвѣтувамъ!“

И като хвърля тамъ сърдитъ
 Корана и калема
 Гази-Султанъ—Абдулъ-Хамидъ
 Отидѣ въвъ харема!

18 Январия 1877

Свищовъ
